

[Finansministeren.]

Mill. Kr. og vil være med til alt det øvrige — idet det indledningsvis hedder: Finansudvalget indstiller Finanslovforslaget til Vedtagelse —, saa gaar jeg ud fra, at det ærede Medlem ogsaa vil være med til den „Skatteplyndring“, som er fornøden for at dække alle de Ting ind, som det ærede Medlem er med til at stemme for som Udgiftsposter.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg — som jeg sagde indledningsvis — har den Opfattelse, at Spørgsmaalet, som det ligger, egner sig bedst til en saglig Forhandling i Udvalget, og jeg gentager gerne de Ord, i hvert Fald den Mening, som laa i min Forelæggelse, at vi maa have fundet den Midterlinie, som kan betyde en Løsning af de Problemer, der ligger for. Vi kan ikke klare os med at staa og raabe i hvert sit Hjørne, vi maa finde frem til en saadan Ordning af Tingene, at vi kan forsvare det baade over for de aktuelt foreliggende Opgaver og over for de fremtidige.

Aksel Møller: Først og fremmest maa jeg til den højtærede Finansminister sige, at jeg er enig med ham i, at der var ingen Sensation omkring de Tal, han nævnte for, hvorledes Udgifterne var svulmet op i indeværende Aar. Men det er dog saaledes, at disse Tal, naar de lægges frem foran os, under Udvalgsforhandlingerne vil rejse et meget stort Problem, nemlig i hvilken Udstrækning dette Samfund stadig skal bære de kolossale Tilskudsordninger, som den højtærede Minister nævnte.

Den højtærede Minister talte forleden i Radioen og forklarede der, at Skatterne betales af den jævne Mand, langt, langt den væsentligste Del af Skatterne her i Landet ligger paa ganske jævne Indtægter, saaledes forstod jeg ham. Men det er den samme jævne Mand, der faar alle disse Varer billigere, som nedsættes gennem Tilskudsordningerne, og som altsaa som Skatteyder dernæst skal gaa hen for at betale det, han ikke betaler i den Butik, hvor han køber Varerne. Det maa give Anledning til Overvejelser og Diskussion, og det er et af de Problemer, der efter min Opfattelse gør, at vi ikke kan ekspedere hele denne af den højtærede Finansminister forelagte Skattebuket, før vi har faaet noget mere Klarhed over, hvorledes man agter at forholde sig til alle disse Problemer.

Den højtærede Minister sagde, at han var ængstelig for den Modstand, man kunde møde fra Kommunerne, hvis man oven i

Købet rørte ved Udligningsfonden. Jeg har nu ikke tænkt mig, man ligefrem skulde udplyndre Udligningsfonden, men jeg har tænkt mig, om man ikke skulde suspendere dens Vækst og lade de flydende Indtægter til denne Fond gaa til Disposition for Afskrivning paa Reguleringskontoen. Jeg er selv Kommunalmand, og jeg ønsker ved denne Lejlighed at sige en Ting: Jeg er overbevist om, at det er Staten, der har baaret Løvens Part af de Udgifter og den Fattigdom, som er kommet over den offentlige Administration og offentlige Virksomhed under Krigen, og at der derfor intet urimeligt eller uretfærdigt vil være i, at man i nogen Tid lod Midler, der var bestemt til andre Formaal, men som ikke anvendes til disse Formaal for Øjeblikket — for Udligningsfonden dækker jo rigeligt alt, hvad der er Tale om —, gaa til Afskrivning paa Reguleringskontoen og dermed bidrage til de Planers Opfyldelse, som den højtærede Minister ønsker og vi andre med ham.

Nu bliver der Lejlighed i Udvalget til at tale om Tingene, og der vil jeg altsaa for mit Vedkommende møde med den Skuffelse, som den højtærede Ministers Afvisning af Brugsforeningsforslaget er, den vil jeg møde med paa Forhaand. Naar den højtærede Minister mente, at min Klage over hans Afvisning var et Forsøg paa at stille Sagen i Relief, tror jeg, at denne Sag ved Debatten her i Dag, uden at denne Beklagelse havde været nødvendig, i Sandhed er stillet i det Relief, den har Brug for. Der er for mig ikke Skygge af Tvivl om, at den Diskussion, vi har ført her, har bragt denne Sag et Skridt videre frem imod Løsningen. Ærede Medlemmer har udtalt sig om Sagen, og jeg vil gerne i Anledning af dens principielle Karakter gøre nogle ganske faa Bemærkninger til, hvad der er sagt.

For det første vil jeg sige, at jeg tror nok, at det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), der — saa vidt jeg forstaar — er gammel Brugsforeningsmand, kan spare sig sin Ængstelse for, at det øvrige Erhvervsliv ikke skal kunne konkurrere, hvis Brugsforeningerne ikke bliver beskattet. Den samme Ængstelse sporede jeg hos det ærede Medlem Hr. Anker Lau. Jeg tror i og for sig, denne Ængstelse er ganske ubegrundet. Efter min Opfattelse maa man se paa dette Forhold paa den Maade, at hvis den Omstændighed, at det private, det frie Næringsliv bærer de samme Skatter som Andelsorganisationerne, fører til, at det frie Næringsliv ikke kan klare sig i Konkurrencen med Andelsorganisationerne, saa er der virkelig ikke nogen Anledning til, at vi ikke